

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/199/2018
Identifikačné číslo spisu:	4215200813
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4215200813.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu F. O., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v L., F. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Blažek, s. r. o., so sídlom v Komárne, Pohraničná 4, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Roman Blažek, proti žalovanej B. K. Š. R., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v U., M. XXX/XX, o odporovateľnosť právneho úkonu, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/66/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. mája 2018 sp. zn. 25Co/384/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 25. apríla 2017 č. k. 13C/66/2015-221, vo výroku, ktorým prvoinštančný súd žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Vyčítal odvolaciemu súdu, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal pritom nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie alebo aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie ako procesne neprípustné odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.) skúmal, či sú

splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Námitku dovolateľa o porušení jeho práva na spravodlivý proces spočívajúcom v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu považuje dovolací súd za nedôvodnú. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (v bodoch 9 až 11) zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne a vyjadril sa aj k relevantným námitkám dovolateľa uvedeným v odvolaní. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu je zrejmé, že dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že žalobca netvrdil a nepreukázal existenciu vymáhateľnej pohľadávky (pohľadávky priznanej vykonateľným rozhodnutím) zo zmluvy o pôžičke z 1. 1. 2011, ktorou odôvodnil svoju odporovaciu žalobu, resp. že pohľadávka z pôžičky ako reálneho kontraktu mu z ním predloženej zmluvy o pôžičke z 1. 1. 2011 ani nemohla vzniknúť, keďže poprel skutočné odovzdanie predmetu pôžičky z tejto zmluvy. Rovnako je zrejmé, na základe akých úvah dospeli súdy v základnom konaní k týmto záverom. Rozsudok odvolacieho súdu preto nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnený a teda nepreskúmateľný, pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

10. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalobca (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalovanej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.